

Zámek v Bystřici pod Hostýnem

10. – 31. 10. 2014

Kurátor a autor textu:
Dagmar Koudelková

Spolupráce: Vladislava Bělíková,
Radmil Tomčík, Alena Urbanová

Poděkování: Karel Bubílek, Martin Hlavica,
Štěpán Hlavica, Eva Nedělníková, Jaromíra
Šimoníková, Střední škola nábytkářská
a obchodní Bystřice pod Hostýnem

Ve výstavě jsou zastoupeny výrobky firmy
TON, a. s. zapůjčené ze sbírkového fondu
této společnosti a ohýbaný nábytek z majetku
Jiřího Teichmanna.

Výstava byla připravena s podporou grantového
fondu Města Bystřice pod Hostýnem a firem:

„ANONYMNÍ“ OHÝBANÝ NÁBYTEK

Problematicke ohýbaného nábytku byla v minulosti věnována řada výstav, symposií i odborných textů. Většinou se vztahovaly k počátkům výroby v 19. století, případně k produkci první poloviny 20. století. Výstava „Anonymní“ ohýbaný nábytek je zaměřena na poválečná desetiletí. Je připravena se záměrem upozornit na období dosud odborně nedostatečně zpracované, připomenout tvůrce, na něž se v průběhu času pozapomnělo, a výrobky, které v poválečném období patřily mezi nejlepší svého druhu na domácím trhu, český nábytek důstojně reprezentovaly v zahraničí a získaly ocenění na světových výstavách.

Na letošní rok připadá několikero výročí důležité pro oblast nábytku a nábytkářského průmyslu: ustavení brněnského Vývoje nábytkářského průmyslu (1954) a nedožitých osmdesátých narozenin předního návrháře tohoto ústavu, akad. arch. Františka Vrány (* 12. 9. 1934), založení Ústavu bytové a oděvní kultury (1964). Pro Bystřici pod Hostýnem je důležitým mezníkem šest desetiletí od změny názvu národního podniku Thonet na nynější TON a od založení podnikového oddělení tvarového vývoje a také výročí dlouholetého zaměstnance tohoto oddělení Antonína Šumana, který by v letošním roce oslavil devadesáté narozeniny.

Ohýbaný nábytek poválečných desetiletí přichází v posledních letech díky oblíbě „retro-stylů“ do módy. V mnoha domácnostech je dosud užíván, může být inspirací pro současnou tvorbu. O návrhářích, kteří jsou pod výrobními vzory tehdejší produkce podepsáni, se nikdy příliš nemluvalo, modely byly uváděny v duchu dobových zvyklostí pouze pod výrobním číslem. Za desítkami tisíc vyrobených židlí a křesel však stojí konkrétní lidé, kteří svůj život spojili s ohybem dřeva – výstava je symbolickým uznáním jejich dovedností. Představuje ve výběru nejzajímavější, nejoceňovanější a nejběžnější dobové modely a jejich tvůrce – především Antonína Šumana, Radomíra Hofmana a Josefa Macka. Organizátoři si nekladou za cíl předložit veřejnosti odborné zhodnocení dané problematiky; toto téma založené na studiu archivních dokumentů, skic, technických výkresů, fotografické dokumentace i kontaktu s pamětníky zůstává otevřeno pro budoucí výzkum.

V pořadí druhá výstava obecně prospěšné společnosti Národní centrum nábytkového designu připravená pro bystřický zámek je stejně jako první projekt Tradice a inovace (2012) připomenutím významu nábytkářství na Moravě.